

BOG

TIL STRANDEN (/BOEGER/TIL-STRANDEN)

Af Peter Højrup (/forfattere/peter-hojrup) (2017)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A53345123)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/til-stranden) for at anmelde

BASIS%3A53345123)

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/til-stranden&title=Til-stranden>)
 Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/til-stranden&status=Til stranden+https://litteratursiden.dk/boeger/til-stranden](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/til-stranden&status=Til%20stranden+https://litteratursiden.dk/boeger/til-stranden))

Endnu en sproglig perle om det moderne menneskes dilemmaer fra Højrup, der skriver så havmågerne synger og får dig til at glemme, at romanen er stillestående som en sommerdag på stranden.

TAGS: **FERIE (/TAXONOMY/TERM/3070)** **KOLLEKTIVER (/TAXONOMY/TERM/5788)** **VENSKAB (/TAXONOMY/TERM/11167)**

ANMELDELSE

(/users/barbara-rugholm-hessellund)

Af Barbara Rugholm Hessellund (/users/barbara-rugholm-hessellund)

Redaktør
14 dec. 17

Endnu en sproglig perle om det moderne menneskes dilemmaer. Højrup skriver, så havmågerne synger, og man glemmer, at romanen er stillestående som en sommerdag på stranden.

Hver en side bør nyder langsomt i denne kollektivroman om et forhenværende norsk kollektiv, der holder ferie sammen og hver for sig. Turen går til Tyrkiet og ferie, fællesskab, fortællinger og flygtninge, der skyller op på stranden. Bozcaada er tæt på den globale virkelighed, men langt fra en lufthavn og andre irriterende nordmænd. Her kan de gamle venner holde ferie på øen

Hvor duften af tunge parfumer blander sig med duften af bougainvillea, og musikken strømmer ud fra cafeerne. Hermann lægger armen om Ernst skulder, de når ned til vandet. Borgen på den anden side af bugten er oplyst, Linn er taget hjem med børnene og Ib. Betty går i vandkanten på kvindestranden, hun har sin sølvkjole på, hun ligner en fisk, månen hænger over hende som en krog, hun hiver op i kjolen, vandet går hende til knæene, og det stiger (...)

Fotografen Ernet er i krise. Han har forladt sin kone og sine drenge og reiser

Fotografen Ernst er i krisen. Han har forladt sin kone og sine drenge og rejser rundt med sin meget yngre kæreste, Betty, der gerne vil have børn, mens Ernst vil gøre noget ved verdens uretfærdighed. Hermann lytter til sin gamle ven, mens hans kone Linn passer deres tre børn, som hun ind i mellem forlader i vrede. Hun har ofte hovedpine og lyst til en drink. Her har hun godt selskab i Ib. Der er ikke mange bogstaver i hans navn, og man vil næppe huske ham for meget andet end hans mad, men han forstår jagttagelsens kunst.

Ind ad vinduet og ud af den åbne dør farer vinden, der har så travlt, men alligevel når at gribe varmen, som hænger over Ibs krop, og føre den langt bort ud over bugten. Han sætter sig op i sengen og ser, hvordan skibene ligger og skutter sig, indtil den lægger sig, og de sikkert kan tøffe videre op gennem strædet. Gardinerne er trukket for, de udfører en hysterisk dans. Sikke en livlig dag at vågne op tik, tænker han og lægger sig ned igen.

Og det bliver en livlig dag i sommervarmen. Betty får en mere central rolle, da Ernst forlader selskabet for at dokumentere forholdene for flygtningene, der skyller op på stranden. Pludselig udspiller der sig et drama i en handling, der ellers har været stillestående som sommervarmen. Resten må du selv læse. Linn berører noget centralt i historien, da hun siger til sin mand Hermann: *'Du skal ikke tro, andre menneskers liv er en ferie'*. Truppen er havnet på ferie i den globale virkelighed, og alle de norske nisser er fløjet med.

Det er en historie om et væsentligt dilemma; kan man drikke øl fra mikrobryggerier og bade på stranden, mens flygtningene skyller i land? Det poetiske og sanselige sprog og forfatterens sans for detaljer og genkendelige betragtninger er eminent. Sproget har en musikalitet og også en fremdrift, som ikke findes i handlingen. Peter Højrup gør sig umage med sproget, og det er derfor, du skal læse ham. Hvis han skulle skrive en vejrudsigt eller en fodboldbiografi, ville jeg også glæde mig til at læse med. Jeg var dog ikke helt så begejstret, som jeg var for hans helt formidable forgænger Island (<https://litteratursiden.dk/boeger/island>), hvor fortællingen greb mig mere. 'Island' kunne være historien om Hermann og Linn og deres kuldsejlede parforhold. Min opfordring til nye læsere vil under alle omstændigheder være at starte i Nordatlanten.

BOGDETALJER

Andre bøger af Peter Højrup